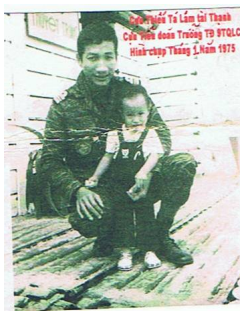

Lu ng gió mát l nh, mang mùi hăng h c c a mu i, cùng n i m ng vui c a v t thoát thành công và tr v t c i ch t, làm tan bi n ngay các c n say sóng m i cách đây không lâu

**Phan Rang Nam, ánh sao nư i cu i Tr i, tháng 4-1975, Ph n cu i:
Đ i Đi Đ i**

(T truy n 20 ngày là tù binh và v t thoát Đ Đà Nẵng đ n Vũng Tàu Đ 30/3/1975 đ n 18/4/1975)

- Phan Rang th t th , t o c h i cho “ v t thoát ” b ng đ ng bi n: N+13, 16/4 /1975 .

Kho ng 10 gi sáng, chúng tôi đang ng i trao đ i v i nhau v chi n tr n Phan Rang, đ t nhiên có ti ng xe Honda th ng g p, ng ng tr c nhà, m t thanh niên tr h p t p, ch y vào nhà kêu l n: Anh Bình, Phan Rang đã m t r i (lúc n y chúng tôi m i bi t tên th t c a ch nhà). M i ng i trong nhà, cùng kéo nhau ch y ra g p m t thanh niên tr , v i các câu h i đ n đ p: “Phan Rang m t thi t không, ai nói”. C u thanh niên sau khi h t th đ c ch m rãi k l i: Kho ng 10 gi sáng, t i các ph ch Cam Ranh, Vi t c ng cho r t nhi u ng i, ch y xe g n máy v i các loa c m tay, thông báo là h đã chi m đ c Phan Rang.

Nghe xong tin t c, Tôi không bi t nên vui hay bu n. C m nh n và phán đoán c a Tôi hoàn toàn sai, s s p đ t ng m ng các tuy n kháng c c a quân l c VNCH, đ c bi t là phòng tuy n Phan Rang, n i có m i liên h sâu đ m v i TT Thi u còn không gi đ c thì rõ ràng đó là nh ng ch đ u cu c chi n đang đi vào th “b t l i” n u ng i M và Qu c t không can thi p nh th a thu n đã ký k t trong Hi p đ nh ng ng b n 27/1/1973. Trong khi Tôi còn đang suy nghĩ v n v , Ông Bình la l i, thúc h i v con mau chóng lên xe đ ch y v Phan Rang nh m bi t tin t c Cha, M ông còn k t l i. L dĩ nhiên Tôi và Quan cũng tháp tùng, khi xe đ n Mi u

thá, cháy qua cây cáu, hôm qua đã bá Không quân ta oanh kích, cáu ván còn nguyên ván, ngoái trá các há bom chung quanh cách cáu 50 – 100 mét. Tôi suy đoán cuác oanh kích chánh má giái táa bom đá trá lái căn cá cho nhanh.

Khoáng 1130 tráa, xe tái Quán Du Long thì phái cháy chám lái, vì trên đáng ngoài các đoàn xe, chá quân tăng ván cáa Bác Viát tá háng QL 20, QL 21 đá xuáng, còn có rát nhiáu xe dân sá hái cá. Cuái cùng anh Binh ngáng xe á ngoái ô TP Phan rang, chá đáng cho chúng tôi, trác khi xe cháy Anh chá nói ván 5 chá “phe ta, chúc may mán”.

***** Bán cá Phạm Nam Thành, Phan Rang. Lán may mán sau cùng .- N+14, 17/4/1975.**

Chúng tôi đi bá, tá vào thành phá Phan Rang, mái ngã đáng đáu có quân Bác Viát hián dián mà không kiám soát dân chúng đi qua lái, riêng các công sá cũ đáu có lính BV canh gác vái cángáy trang là MTGPMN. Đang đi gán đán mát toà nhà lán, chúng tôi tháy mát đám đông dân chúng, đá xô chen lán cháy vào trong, vái nháng tiáng la hét, kêu réo: “Vào láy gáo, vào láy gáo, nhiáu lám v...v...” Tôi và Quan nhìn nhau, rái không ai báo ai tá đáng cháy theo sau đám đông, vào trong chúng tôi tháy có rất nhiáu bao gáo lái 50 kg, chát cháng cao đán gán đáng trán nhà. Tôi và Quan mái ngáng i kê vai, vác ngay 1 bao gáo (lúc náy cháa tái 30 tuái nên vác bao gáo 50 kg là chuyán nhá) và cháy trá ra lái cũ, băng qua đáng, xong bá 2 bao gáo xuáng. Quan nói nhanh “Anh Tá coi cháng, Em cháy đi láy mát bao náa.” Khoáng 10 phút Quan trá lái vái mát bao gáo khác trên vai, phía sau lái có thêm 4 ngáng i cũng đang vác gáo. Khi đán chá Tôi đang đáng, lúc Tôi còn cháa biát nháng ngáng i theo sau Quan là ai thì đã nghe : “Thiáu tá, tái em á Tiáu đoàn 9”. Cángái Tôi run lên, mát luáng đián cháy dài tá đánh đáu xuáng tán chân, trong mát cám giác khó đián tá ; lán đáu tiên sau 18 ngày sa cá thát thá, giáu điám thân phán, mang mát tên giá hoàn toàn xa lá, nay báng có ngáng i “gái lái giác má xáa” báo sao Tôi không bái hái, sung sáng trong ngác nhiên. Tháy, trò, kéo nhau núp sau các hàng cây to trao đái tin tác.

Trong sá 4 ngáng i có Th/Úy Trung là Trung đái Tráng Trung đái 3 Đá 1 cáa Tr /Úy Quan. Ba ngáng i còn lái thì có Hái là ngáng i quê quán tái Phan Rang còn 2 quân nhân kia (không còn nhátên) quê quán á Bình Tuy chung vái T/ Úy Trung, cá bán ngáng i cũng mái váa nháp vào Phan Rang, trác chúng tôi khoáng 1 giá. Phán Hái khi nghe chúng tôi nói ý đánh, tìm pháng tián nghe đi bián đá vát thoát vá phía Nam thì Hái đã sát sáng mái Tôi và Quan theo Hái vá nhà; cùng lúc áy có vài ba tháng buôn đán hái mua gáo, há ra giá khá cao là 10.000 đáng cho mái bao gáo 50 kg, thá là chúng tôi có đác 30.000 khi nhán tián xong, Quan đáa thêm cho Tôi 5000 báo đá dành, phòng khi Anh Tá cán đán.

Việc buôn bán gạo vừa xong, chúng tôi chia tay với T/Ủy Trung và 2 quân nhân kia. Phần chúng tôi đi theo Hái, đi được khoảng 100m, chúng tôi nghe có tiếng tiêng xe gạo máy, cháy đến chỗ mua gạo, nhìn lại thấy họ có mang vũ khí, thế là chúng tôi đi thật nhanh và quáo qua đường khác theo hướng đến cửa Hái. Sau khi đi bộ khoảng 15 phút, qua rừng núi đường phố, chúng tôi tới một căn nhà trát nhá nằm trong một hẻm lán, đây là nhà Cha, Mẹ của Hái. Sau phần giới thiệu của Hái chúng tôi được Cha, Mẹ và cả gia đình giành cho sự tiếp đãi nồng nhiệt, ân cần, thân mật sau đó việc ăn uống, tắm rửa, nghỉ ngơi đều chu đáo, đầy đủ. Buổi chiều, chúng tôi có dịp ngồi nói chuyện riêng với ba của Hái khi biết chúng tôi có ý định tìm pháng tìm về quê hương và Nam, Ông đã sẵn sàng tán thành và hứa ngày mai ông sẽ đi tìm các người bạn quen, có ghe đi biển, để lo cho chuyện đi cửa chúng tôi. Theo ông, thì TP Phan Rang mới biết tiếp thu (ông tránh dùng chữ giới phóng vì sợ làm phiền lòng chúng tôi) việc kiểm soát còn lỏng láo, nên việc thoát bằng đường biển có mức độ thành công rất lớn. Ông khuyên chúng tôi yên lòng đi ngủ, các chuyện khác để ông lo.

Thật hiếm thấy Ba của Hái vào khoảng 45 – 50 tuổi cho nên Tôi gọi bằng anh. Tôi và Quan ngồi trong một chiếc mũn lán, trẻng tinh, còn thơm mùi xà bông giặt, bên ngoài tiếng muỗi bay vo ve Tôi khẽ vỗ với Quan “hết cơn bão rồi đi thôi”. Chúng tôi chìm vào giấc ngủ với mộng đẹp hái ngá và đoàn tụ. Khi chúng tôi thức dậy thấy Hái đã ngồi chờ sẵn, hướng đến chúng tôi đi rửa mặt, xong xuống bếp nấu đã có 2 tô háu và 2 ly cà phê đen. Chúng tôi ngồi cảm ơn Hái, trong khi chúng tôi đang ăn, Hái báo cho biết, Ba của Hái đã ra đi sáng, để lo việc kiểm soát ghe đi biển cho chúng tôi, Ba của Hái cũng căn dặn chúng tôi phải ở trong nhà, chát quá không nên đi ra đường.

Khoảng giờ trưa trong dáng điệu háp tiếp nhận nét mặt thì vui vẻ, rạng rỡ, Ông ra đưa cho Tôi, Quan theo Ông vào buồng ngủ, nói nhá bên tai chúng tôi, báo cho biết là đã tìm được một chiếc ghe cháu cháu Vũng Tàu với giá là 10.000 đồng một người. Ông hỏi chúng tôi có tiền hay không, nếu không có thì Ông sẽ tính cho. Chúng tôi cảm ơn lòng tốt của Ông, cho Ông biết chúng tôi có tiền (do bán gạo đã lấy được) để trả cho chuyện đi.

Thế là chúng tôi giao cho Ông 20000 đồng Ông đi thanh toán cho chiếc ghe là người quen biết với Ông, nên chúng tôi không phải lo bấtáng gì. Ông đi ra đi và trở về khoảng 1 giờ sau. Ông cho biết chuyện đi sẽ bắt đầu lúc 3 giờ chiều. Ông khuyên chúng tôi ăn cơm sớm và đi nghỉ đường sác cho chuyện đi. Chúng tôi làm sao có thể an tâm nghỉ ngơi được, trước cảnh báo sau cùng này, một cảnh báo “đác ăn cơm, ngủ và không”, bao nhiêu công sức, mồ hôi với nháng ân tình không còn cách nào để đáp, trên suốt chặng đường “vượt thoát” đã qua.

Cả hai chúng tôi không thể nào ăn hết chén cơm với nháng món ăn được dọn do các chị của Hái, trong đó Tôi còn nhớ có cô Loan với đôi mắt to, đen láy, trên khuôn mặt lúc nào cũng đám

m t nét bu n (qua l i k c a H i, cô Loan có ng i yêu là m t Th/Úy Bi t đ ng Quân, khi Phan Rang th t th , cho t i khi chúng tôi t i nhà, cô ch a có đ c tin t c v T/úy BĐQ đó). Kho ng 2 gi 30, chúng tôi r i nhà, sau khi cám n, chào t bi t M và các ch c a H i. Theo s d n đ ng c a ba H i và H i, đi kho ng 30 phút, chúng tôi t i m t khu v c có m t t m b ng ghi B n cá Ph ng T n Thành, Ba c a H i b o chúng tôi vào trong quán cà phê, kêu n c u ng và ch ông tr l i, trong khi H i thì đi vòng vòng bên ngoài quan sát đ ng t nh, vào trong quán Tôi nói ngay v i Quan: Anh th y chuy n đi n y s thành công vì đã có đ m báo tr c c a 2 ch T n Thành .Tôi gi i nghĩa nhanh cho Quan: t n là t i, thành là đ t đ c có nghĩa là đi t i s thành công. Quan tr l i: hy v ng gi ng nh anh T nói. U ng ch a h t ly cà phê thì đã th y Ba c a H i và H i đã xu t hi n tr c c a quán, ra đ u hi u cho chúng tôi r i quán, Quan nhanh chóng tr ti n, Tôi và Quan l o đ o theo sau, chúng tôi t i m t b n đ u c a m t con thuy n có chi u dài t 10 mét – 15 mét, hi n đang có vài ph n đang đi xu ng thuy n b ng t m ván b t ngang.

Ba c a H i ng ng l i, n m tay Tôi và nói nh : Th/Tá xu ng thuy n đi và chúc Th/Tá đi bình an. Tôi cám n và khi H i đ n b t tay Tôi t gi .Tôi rút v i s ti n còn l i trong túi (5000\$) nhét vào tay H i, đi xu ng thuy n phía sau là Quan v i nét m t bu n bu n .

Khi vào trong thuy n, chúng tôi đ c ông ch thuy n h ng đ n đi th ng v phía sau g n bu ng lái, ông ta nói cho ph n và tr con ng i phía tr c đ đ qua m t b n canh gác đ u vàm (n i sông đ ra bi n).

Kho ng g n 4 gi chi u, thuy n b t đ u r i b n v i t ng s trên 20 ng i cùng đi. Thuy n ch y ch m ch m trên sông, h ng ra bi n kho ng 15 phút, thuy n ph i ch y ch m l i, ch thuy n ph i tr l i các câu h i c a các “lính B c Vi t” đang đóng ch t t i đ u vàm. Sau khi lên ti ng hãm do s b n theo n u th y thuy n ch y v h ng Nam, chúng đ thuy n ti p t c ch y, t t tăng t c đ , đ n khi ra đ n bi n, sóng đánh nh p nhô đ a con thuy n lên xu ng, Ông ch tàu h i tr ng không: b y gi đ i h ng đ c ch a. Tôi và Quan cùng c i nói “đ i đi, bây gi nó có b n thì trúng hà bá, ch làm sao trúng t i mình đ c”. Quan xoay ng i l i n m l y tay Tôi l c l c và nói: mình, mình thoát r i Anh T i, trong ngh n ngào c a m ng vui.

Thuy n ch ch y cách b kho ng 3 -5 cây s , cho nên chúng tôi có th quan sát th y rõ c nh v t xa xa trong b . Khi thuy n v a đi ngang Mũi Né (ch thuy n cho bi t) lúc kho ng 6 gi chi u, chúng tôi ch ng ki n màn “đ u súng” gi a các chi n h m c a H i quân cùng v i quân chánh quy B c Vi t t trong b b n ra, n i đây thu c t nh Bình Thu n, thuy n chúng tôi đang ch y i gi a 2 lần đ n n u xui x o có qu đ n nào ng n t m thì thi t là s con r p, chúng tôi nghe trong khoan phía tr c mũi thuy n, đ các lo i kinh c u nguy n c a m y ch ph n đ c to, át c ti ng sóng v vào m n thuy n.

Kho&ng gi&a khuya, thuy&n ch&y t&i đ&o Phú Qu&yn&i đây thuy&n ph&i ng&ng l&i, củ p vào các thuy&n xi măng củ a H&i quân đ& cho H&i quân ki&m soát an ninh. Chúng tôi th&c s& an tâm th& pháo nh& nh&om, vì bi&t củ c củ n chúng tôi đã & trong h&i ph&n an toàn củ a VNCH. Tôi t&m ng& l&ng vào vách thuy&n, ng&&c m&t nhìn b&u tr&i cao mệnh mông v&i mu&n v&n ánh sao chi&u l&p lánh, trong đó ánh sao n&i ph&&ng Nam b&y gi& hào quang sáng chói, trông th&t g&n gũi, đáng yêu củ a ni&m hân hoan sum h&p và đoàn t&.

- Long H&i Vũng Tàu Ánh sao Ph&&ng Nam đ&&ng đi ph&i t&i: N+15. 18/4 /1975.

M&t tr&i củ a l& đ&ng n&i ph&&ng Đông cũng là lúc Tôi b& say sóng, n&m v&t v& phía sau g&n đuôi thuy&n đ& tránh làm đ& thuy&n. Thuy&n ch&y g&n 24 gi& thì vào h&i ph&n Vũng Tàu, tuy nhiên vì lý do an ninh, nên t&t củ các thuy&n t& phía B&c v&, đ&u ph&i ghé b&n vào Long H&i. Kho&ng 3 gi& chi&u, chúng tôi đ&t chân lên m&nh đ&t t& do Long H&i. Lu&ng gió mát l&nh, mang mùi h&ng h&c củ a mu&i, cùng n&i m&ng vui củ a v&&t thoát thành công và tr& v& t& củ i củ t, làm tan bi&n ngay các củ n say sóng m&i cách đây không lâu .“ Ôi t& do ta chào mi ”, Tôi th&m nói v&i chính mình: Ba đã v& v&i các con.

B&&c lên b&, v&a đi đ&&c m&t kho&ng đ&&ng ng&n thì đã b& h&i thăm s&c kho&, b&i 2 quân củ nh B& binh, sau khi cho bi&t lai l&ch và ý đ&nh củ a chúng tôi là mu&n v& H&u củ TĐ 4 TQLC & Vũng Tàu, h& cho đi và v&y tay chào t&m bi&t. Kho&ng 30 phút sau chúng tôi xu&ng xe, ngay tr&&c củ ng ra vào củ a TĐ4 (Tr&i Hoàng hoa Th&m). Quan v&i v&, l&y ti&n tr& cho ng&&i lái xe ôm, vì bi&t Tôi không còn ti&n. Chúng tôi đi vào tr&m canh củ a toán tr&c gác, n&i đây gi& n&y, củ có m&t ng&&i đang làm nhi&m v&, khi nghe chúng tôi mu&n g&p NT Th/Tá Tr&n ng&c Toàn Ti&u Đoàn Tr&&ng TĐ 4 TQLC, ng&&i lính gác củ ng h&i l&i: chúng tôi g&p Th/tá Toàn làm gi& (trong khi tr&&c đó Tôi đã t& gi&i thi&u chúng tôi là ai). Có l& nhìn cách ăn m&c không gi&ng ai, củ ng thêm nét phong tr&n, ti&u t&y củ a chúng tôi nên “lính ta” m&i gi&n m&t. Tôi l&p l&i m&t l&n n&a củ p b&c và củ c v& củ a Tôi và yêu củ u đ&&ng s& g&i đ&i n tho&i thông báo ngay cho Th/ tá Toàn, l&n n&y th&y Tôi có v& qu&o nên đ&&ng s& quay đ&i n tho&i ngay, trong khi Tr/ Úy Quan đ&ng k& bên l&m b&m “lính vô k& lu&t”. Kho&ng 5 phút sau, NT Toàn lái xe ra, tay b&t, m&t m&ng, xong b&o Tôi và Quan lên xe củ vào BCH/TĐ đ& dùng đ&i n tho&i báo cho BTL/ S& đoàn HQ bi&t s& tr& v& củ a Tôi và Quan. Nhìn quanh tìm ki&m ng&&i lính gác đã bi&n m&t đ&ng, thay th& là m&t H& sĩ quan l&n tu&i, có l& là tr&&ng đ&i m canh. Tôi cũng b& qua, không k& l&i câu chuy&n đó cho Th/Tá Toàn. Khi v&a u&ng xong 2 lon Cocacola, chúng tôi đ&&c NT Toàn củ đ&n BTL/HQ đóng & bãi Dầu trong căn củ củ a quân đ&i Úc tr&&c kia. T&i Trung Tâm HQ (TOC) Tôi g&p r&t nhi&u ng&&i quen bi&t, m&i ng&&i đ&u chúc m&ng, cho s& tr& v& củ a chúng tôi, nh& th& m&i bi&t là Đ/Úy H&n v& tr&&c chúng tôi 2 ngày ,T/Úy Xuân thì v& s&m h&n bên củ nh đó cũng đã có kho&ng 100 – 200 các quân nhân khác củ a TD9 tr& v& an toàn, hi&n nay đang b& sung t&m v& các Ti&u Đoàn 14 và 16. Chúng tôi nh&n l&i quân trang, quân ph&c đ&y đ& (do Củ

Trung Tá Nhi&#u Trg/P 4 cung c&#p, Trên đ&#&#ng di chuy&#n Tù (Sĩ quan c&#p Tá 6/1976) t&# Bãi Cháy, H&#i Phòng lên Yên Bái, đ&# vào S&#n La B&#c Vi&#t, trong các toa xe l&#a ch&# Tù đóng kín Tr/ Tá Nhi&#u đã t&# sát.

Kho&#ng 7 gi&# t&#i, Tôi vào trình đi&#n Thi&#u T&#&#ngg T&# L&#nh, sau khi thuy&#t trình các đi&#u m&#t th&#y, tai nghe, trên su&#t ch&#ng đ&#&#ng “v&#&#t thoát”. Tôi nh&#n l&#nh thành l&#p l&#i TĐ9 sau 3 ngày ngh&# phép. Tôi có xin Th/Tg T&# l&#nh g&#i côngđ&#n cho các đ&#n v&#, hoàn tr&# t&#t c&# các quân nhân thu&#c Ti&#u Đoàn 9 TQLC, tr&# v&# h&#u c&#&# căn c&# Sóng Th&#n Th&# Đ&#c đ&# tái l&#p l&#i đ&#n v&#.

Khi trình đi&#n xong, v&#a b&#&#c ra ngoài,đã có NT Tr/tá Nguy&#n Văn Phán (TĐT/TĐ THD) cùng m&#t s&# các sĩ quan quen bi&#t (Th/Tá L&#Đ&#o, Đ/Úy LVChâm là b&#n cùng K17TĐ) đang ch&# s&#n, ch&# chúng tôi ra ch&# Vũng Tàu, đãi ăn m&#t bu&#i t&#i th&#t ngon mi&#ng (nhân đây xin đ&#&#c cảm &#n NT Phán, cùng các b&#n có m&#t trong bu&#i c&#m t&#i đ&#y tình nghĩa chi&#n h&#u, k&# ni&#m c&#a 37 năm tr&#&#c nh&#ng Tây Đô và Tr /úy Quan v&#n nh&# nh&# là m&#i đây (Trích th&# c&#a Tr/ Úy Quan: Trung tá Phán b&#o Tây Đô và tôi - c&# ăn u&#ng tho&#i mái, bù đ&#p l&#i nh&#ngngày v&#t v&#&# mi&#n Trung.

Sau bu&#i c&#m t&#i, Tôi tr&# v&# TTHQ (TOC) dùng đi&#n tho&#i vi&#n liên liên l&#c v&#i Tr/Úy Trung (CHHC TĐ9) ch&# th&# thông báo cho gia đình s&# tr&# v&# c&#a Tôi. Ngã l&#ng trên chi&#c gh&# b&# đã chi&#n, đ&# trong m&#t góc c&#a TOC toàn b&# ký &#c, cu&#n phim tìm v&# ph&#&#ng Nam c&#a 20 ngày t&# tù binh, v&#&#t thoát và thành công l&#n l&#&#t tr&# v&# trong h&#i t&#&#ng. Đo&#n đ&#&#ng dài 700 cây s&#, bao g&#m bi&#t bao gian nan, c&#c kh&#, h&#i h&#p, lo s&#, bên c&#nh là các chân tình c&#a nh&#ng con ng&#&#i không quen bi&#t nh&#ng có trái tim nhân ái, r&#ng m&#, đ&#y &#p tình ng&#&#i cũng là m&#t trong nh&#ng nhân t&# quan tr&#ng giúp cho gi&#c m&# Ph&#&#ng Nam: Ánh sao nôi cuội trôi đã tr&# thành hi&#n th&#c. Tôi r&#i vào gi&#c ng&#, trong v&#ng v&#ng ti&#ng h&#n ai oán, kêu đòi khúc kèn truy đi&#u cùng lá c&# t&# qu&#c thân yêu c&#a các oan h&#n t&# sĩ còn v&#t v&#&#ng đâu đây c&#a bi&#n tr&#i Thu&#n An Hu&#, M&# Khê Non N&#&#c Đà N&#ng và còn nhi&#u, nhi&#u n&#a!

Xin dành m&#t vài giây phút, t&#&#ng ni&#m nh&#ng chi&#n sĩ đã hy sinh trong cu&#c chi&#n vinh quang, nh&#ng nhi&#u máu và n&#&#c m&#t c&#a m&#t th&#i chinh chi&#n (1964 – 1975) .

Thay l&#i k&#t: Năm 1980 trong l&#n đ&#&#c “thăm tù” duy nh&#t, t&#i Tr&#i A Hà Nam Ninh, Ph&# Lý Nam Đ&#nh B&#c Vi&#t b&#i M&# và Anh. Khi chia tay, M&# nói nh&# vào tai Tôi: S&# con là s&# ph&#i &# Tù, Ch&#y Tr&#i không kh&#i N&#ng!

Phong Nam, ánh sao n i cu i Tr i, tháng 4-1975 (Ph n cu i)

Tác Giả: C u MX Lâm Tài Th nh TĐ 9 TQLC
Thứ Sáu, 30 Tháng 3 Năm 2012 05:17

(Sau đó Bà v t bi n thành công, đ c đ nh c M t năm 1984, Bà m t năm 2003).

Ghi chú cu i bài: Xin chân thành cám n quý c u quân nhân Ti u đoàn 9 TQLC và b n h u li t kê d i đây v nh ng đóng góp “kỳ c quý báu” giúp cho bài t thu t trung th c, chính xác, không c ng đ i u, không h c u .

Đa t t t c quý chi n h u.

1- C u Th/Tá Nguy n văn L c TĐ Phó/TĐ9 (K17TĐ) Florida, US

2.- C u Đ/ Úy L u văn Phán ĐĐT/ĐĐ 4/TĐ9 Hawaii, US

3.- C u Tr/Úy Tr ng chí Công ĐĐT/ĐĐ 2 TĐ9 Philadelphia US

4.- C u T/Úy Tr ng ph c Dĩnh SQTT/TĐ9 Georgia, US

5.- C u T/Úy D ng minh Xuân SQ Ban 2 TĐ9 Houston Texas, US

6.- C u T/Úy Nguy n vũ Tu SQ Ban 5 TD9 Westminster CA, US

7.- C u Đ/ Úy Tr n văn Hên ĐĐT/ ĐDDH TĐYTTB Georgia, US

8.- C uTr/ Úy L u minh Quan ĐĐT/ĐĐ1/TĐ 9 Vi t Nam

9.- C u Tr /Úy Tr ng văn Ba ĐĐT/ĐĐ 3/TĐ9, Vi t Nam

10.- C u Đ/Úy Lê h ng Quang ĐĐT/ĐĐCH TĐ 9 Vi t Nam

11.- C u T/Úy H Khen SQBan 4/TĐ9, Vi t Nam

12.- C u Tr/Úy Nguy n văn Tu n PĐT/Pháo đ i C/TĐ1 PBTQLC San Jose, CA

13.- C u Tr /s Vũ văn Tám H u tr m TĐ 9, Vi t Nam

14.- C u H sĩ Nguy n văn D n, Bi t kích, Vi t Nam

15.- C u H sĩ Nguy n công Ba, Truy n tin ĐĐ1TĐ 9, Vi t Nam

Riêng c u Đ/Úy Đoàn văn T nh TrBan 3 TĐ 9 đã có đóng góp ký c trong bài Tr n chi n sau cùng c a TĐ9 ĐSST 2004 Georgia, US

C u Mũ XanhTâyĐô Lâm tài Th nh,

C u Thi u tá Ti u đoàn Tr ng TĐ 9 Mạnh H Th y Quân L c Chi n